



הרב יהודה בן דוד

הותר לפרסום: הרב יהודה בן דוד הורשע בביצוע מעשים מגונים בקטינות

20 שנה לאחר שהורשע במעשה מגונה בבת משפחה, הרב המקובל יהודה בן דוד שוב מורשע, הפעם במעשים מגונים בשלוש אחיות קטינות, אשר הוריהן היו מחסידיו במשך עשרות שנים. במשך שבועות ארוכים נאסר לפרסם כי הרב הורשע, והשבוע התיר זאת בית המשפט העליון לבקשת "כאן דרום"

פורסם בתאריך: 11.7.19 17:59

מאת: דוד לוי, דור גפני





התיק של הרב התנהל בדלתיים סגורות

השבוע, לאחר דיון בבית משפט העליון, דחתה השופטת ענת ברוך את הערעור והתירה לפרסם את הכרעת הדין המרשיעה. את "כאן דרום" ייצג עו"ד מנחם ויצמן ממשרד זאב ליאונד ושות'. מי שהובילה את התיק הזה מטעם המדינה היא עו"ד רחלי אטיאס מפרקליטות מחוז דרום (פלילי).

הרב בן דוד, בן 72, מתגורר באשדוד, היה במשך השנים, בעיקר בשנות ה-90 רב מקובל ידוע בכל האזור, ותלמידים רבים היו לו גם בעיר אשקלון וגם בעיר אשדוד. לפני 20 שנה בדיוק הוא הורשע במעשה מגונה בבת משפחה שלו והוא נידון לחמישה חודשי מאסר. לאחר מכן ירדה קרנו של הרב, אך עם השנים הוא חזר וקיבץ סביבו חסידים ותלמידים אשר שתו בצמא את דבריו.



22 כאן דרום 9.7.99

הרב יהודה בן דוד מאשדוד נידון לחמישה חודשי מאסר בפועל

הורשע בביצוע מעשים מגונים נקנס גם בעשרת אלפים שקלים. השופט: "המעשים חמורים ומכוערים"

חמישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של שנה למשך 3 שנים על כל עבירת מין וקנס בסך עשרת אלפים שקלים. זהו גזר דינו של הרב יהודה בן דוד מאשדוד, שהורשע בשבוע שעבר בביצוע במעשים מגונים כ... שופט השלום באשדוד, שמואל חמרני, קבע בגזר הדין: "המעשים חמורים ומכוערים ויש בהם משום שבירת כלים בין... מן הראוי שהעונש שיוטל על הנאשם, יהיה בו להרתיע את הנאשם ואחרים ובל יחינו לחשוק בגופם של אחרים בכפייה תוך רמיסת כבודם. אם בארזים נפלה שלהבת, מה יעשו אוזבי הקיר".

השופט הרגיש כי חומרת המעשה זועקת וכי העונש הקבוע בחוק הינו 7 שנות מאסר, אך יחד עם זאת אמר בהחלטתו כי התחשב בכוונה ובמפלה שתלווה את הנאשם בהמשך דרכו. סנגורו, עו"ד

ציון אמיר, ביקש שהמאסר בפועל ירוצה בעבודות שירות. התובעת עו"ד תמי וניל, אמרה כי מן הראוי שיוטל על הרב בן דוד מאסר בפועל, אך הוסיפה כי אם בית המשפט יחליט אחרת, אין לה התנגדות. השופט הוריע כי בקשה זו תישקל.

קובי אשכנזי

הרב בן דוד. "אם בארזים נפלה שלהבת, מה יעשו אוזבי הקיר" אמר השופט



הפרסום בעיתון "כאן דרום" בשנת '99

אחד מהתלמידים הוא ד', אשר הוא ואשתו, כך לפי עדותם, סרו למרותו של הרב המקובל והתייעצו עמו בכל דבר בחייהם.

"הוא נוגע לי בחזה"

על פי הכרעת הדין, האישום הראשון שבו הורשע הרב בן דוד הוא כלפי הילדה ש', אשר בעת קרות המעשים הייתה בסך הכול בת 8 שנים. כיום היא בת 14.5. בעדותה בבית המשפט היא תיארה שביום שבת הלכה עם אחיה לבית הכנסת של הרב בן דוד, הם עלו לקומה השנייה, ששם היה בית הכנסת של ימי שבת, ושני אחיה נכנסו להתפלל. היא נשארה בקומה השנייה, ישבה ליד משרדו של הרב בן דוד, ששם היו כיסאות, והרב ישב לידה. "הוא העביר את היד שלו על הרגל שלי ואז הוא נוגע לי בחזה", היא העידה בבית המשפט. "אני לא זוכרת מה עשיתי אחרי זה, ואז תמיד הייתי מגיעה הביתה, וההורים היו אומרים לי: 'תיקחי לבית כנסת את האחיים', ואף פעם לא הייתי רוצה ללכת. מדי פעם הייתי הולכת, כאילו הפסקתי והייתי באה רק עם מישהו, לא הייתי באה לבד".



הרב מצדו הכחיש זאת מכול וכול. "זה לא יכול להיות דבר כזה. אנשים עולים ויראו אותי שאני יושב עם ילדה, כולם יודעים שאני לא מדבר בשבת ויראו אותי שאני יושב עם ילדה ביחד", אמר בעדותו וגם התייחס לכך שכתב האיטום תוקן לאחר הגשתו ושנת האירוע שונתה משנת 2010 לשנת 2012. "בשביל זה הם שינו כל פעם, הם ראו שהם טועים, למה? כי אמרתי, ילד בן שנתיים והצי יכול להתפלל? הוא לא יכול להתפלל... והם מתפללים בבית כנסת ואני יושב עם הילדה ומדבר איתה ונוגע בה, זה הגיוני? זה הזוי, זה הזוי, בית הכנסת יכולים להתחיל תפילה בלי שאני בבית כנסת, יכול להיות דבר כזה? זה דברים הזויים".

השופט כתב כי אינו נותן כל אמון בעדותו של הרב, "אין הגיון דווקא בשלילת ההגיון שהוא מבקש להציב מול גרסת ש'. הגיוני ואפשרי שהיא תבוא עם אחיה הקטנים לבית הכנסת והם ייכנסו להתפלל. לשאלה אם זה הגיוני שיבצע את מעשהו במקום שאולי אם אנשים יבאו ויכלו לראותו מדבר עם הקטינה ונוגע בה – להגיון שבבסיס מעשה שכזה לא ניתן להשיב, כפי שבאותה מידה לא ניתן להשיב לשאלת ההגיון בביצוע עבירות רבות", כתב השופט והרשיע אותו בביצוע מעשה מגונה בש', אז בת 8 שנים כאמור.



הרב יהודה בן דוד בבית המשפט

“נישק אותי על השפתיים”

האיטום השני מספר על ו' שהייתה בת 12 בעת ביצוע המעשים. היא העידה כי הגיעה עם אחיה בשבת לקבל ברכה מהרב. לאחר שהם קיבלו ברכה, "הוא מסמן לאחים שלי לרדת למטה, האחים שלי שומעים ויורדים למטה, והוא אומר לי לבוא איתו לחדר... המטבחון שנמצא בקומה הראשונה, ואז פתאום הוא דיבר ונורא נבהלתי, כי אני יודעת שהוא בתענית דיבור ובתענית דיבור לא מדברים, והוא פתאום דיבר ונבהלתי, ואז הוא התקרב אליי ושאל אותי אם אני אוהבת אותו, אמרתי לו, 'כן, בתור רב, בתור אבא'. ואז הוא התקרב ואז הוא נישק אותי על השפתיים, ואז הוא ניסה להכניס את הלשון שלו, ואני פשוט לא נתתי וחיכיתי שזה ייגמר, זה נגמר ופשוט... אני זוכרת שהוא לבש לבן, אני לבשתי טוניקה עם פרחים... ואני נמצאת במטבחון הזה לבד איתו, הוא פשוט... עומדים, שנינו עומדים... והוא מתקרב אליי, ואז הוא מנשק אותי על השפתיים, ואני פשוט בהלם ונגעלת ומחכה כאילו שזה ייגמר, מתרחקת כמה שיותר מהר, ויוצאת מהר החוצה ואומרת לו 'האחים שלי מחכים לי'... והוא מסמן לי לחזור, ואני אומרת לו, 'לא, האחים שלי מחכים למטה', רצה מהר למטה לאחים שלי, שומרת כאילו לא לבכות, שלא יראו שום דבר, לא יראו שום דבר האחים שלי".





צילום אילוסטרציה: א.ס.א.פ קריאייטב/ imagine

הרב בן דוד מצדו הכחיש גם את האישום הזה ואמר כי ו' מעולם לא באה לבית הכנסת שלו בשבת. "הראיה שהיא לא באה בשבת. אם היא אומרת שהיא באה ומצאה אותי בבית המדרש, זה השקר הגדול, אני בבית המדרש לא נמצא ביום שבת, אני רק למעלה, וכולם יכולים להעיד על דבר בזה. אני לא נמצא בבית המדרש, ובית המשרד סגור, והחדר, מה שנקרא פינת אוכל! הוא סגור... בגלל שיש שמה תמי 4 ויש את מה שמנגבים את הידיים, החשמלי, ואנשים עולים למעלה ומשתמשים בזה, אז סוגרים את זה וזה דבר ידוע".

השופט דחה את טענותיו של הרב ותהה כיצד הרב יכול לזכור כי ו' מעולם לא ביקרה בבית הכנסת שלו בשבת. ולגבי הטענה של הרב על החדרים הסגורים כתב השופט כי הרב בעצמו היה נועל את החדרים כך שהוא החזיק את המפתח והיה יכול לפתוח ולסגור אותם בכל עת שרצה.

במקרה זה קבע השופט כי הוכח מעל לספק שסביר כי הרב ביצע את מעשה מגונה בו', אך יחד עם זאת קבע כי בניגוד לכתב האישום, הרב לא החדיר את לשונו לפיה, אלא רק ניסה לעשות זאת.

“הוא התחיל לגעת בי”

האישום השלישי הוא כלפי ל', שהייתה בת 14.5 בעת קרות המעשים הללו. באישום השלישי מתוארים כמה אירועים, ובהם שלושה מקרים שבהם בוצעו בה מעשים מגונים.





הרב יהודה בן דוד

“אני הלכתי למשרד שלו”, העידה ל’ בנוגע למקרה הראשון. “איכשהו זה הגיע לזה שאני הלכתי אחריו לחדר מטבעות שכאילו את צריכה ללכת קצת ואז הוא התחיל שם לגעת בי והתקרב אליי ולהצמיד את האיבר שלו לאיבר שלי וכאילו דחף אותו ושאל אותי אם אני רוצה לשכב איתו. הוא אחז את הראש שלי כי השפלתי את הראש שלי, הוא שאל: 'מה את רוצה שאני אעשה?' וזה ואז איכשהו אמרתי לו שאני צריכה ללכת. בהתחלה הסכמתי כי לא ידעתי מה זה ואז אמרתי לו שאני צריכה ללכת שוב כי יש לי לימודים והלכתי ובאותו יום לא הלכתי לבית הספר”.

הרב הכחיש את הדברים וטען כי לפי עדותה הדברים התרחשו בבוקר והוא אינו נמצא במשרדו בבוקר וכן טען כי חדר המטבעות באותו הזמן הושאל לאדם אחר שהיה מצלם שם שיעורים.

השופט דחה את דבריו וקבע כי לרב שליטה במקום השייך לו, והוא יכול לפתוח כל דלת וכל משרד במקום וקבע כי המעשים המגונים שטענה ל’ אכן בוצעו בה.

האירוע השני התרחש כאשר ל’ הגיעה עם אימא שלה לרב, ול’ ירדה עם הרב למרתף כדי להביא יין. “הלכנו להביא יין ואז אחר כך הנחנו את היין במטבח... ואז אחר כך כאילו יצאנו מהמטבח ומצאתי את עצמי עוד פעם דבוקה לקיר והוא מכניס את האיבר שלו לאיבר שלי”, כאשר נשאלה השיבה כי המעשים בוצעו עם בגדים, כאשר שניהם לבושים. “הוא ליטף לי את החזה ואת הישבן... והוא שאל אותי, 'את מי את אוהבת יותר אותי או את אבא?' אז אמרתי לו 'אותך', ונדבקנו לקיר וזה, ואז הוא החזיק לי את הראש ואמר, 'מה את רוצה שאני אעשה?' אמרתי לו, 'אני לא יודעת' ואמרתי לו שאני צריכה לחשוב על זה ואיכשהו מצאתי את עצמנו עוד פעם עולים ואני מחכה לאימא שלי”.





אילוסטרציה: מוטי מילרוד

עוד היא סיפרה כי חששה לספר זאת בהתחלה כי הרב הוא דמות נערצת, הוא סייע למשפחה שלה והיא חששה שאם תספר, אז הוא יפסיק לעזור למשפחה שלה.

הרב מנגד טען כי שנים קודם לכן הוא הפסיק להכין יין, אך השופט דחה טענותיו ואמר שלא מן הנמנע שמדובר היה ביין שיוצר לפני כן או ביין שלא הוא ייצר וקבע כי יש לתת אמון מלא בעדות של ל', "אשר מעידה לא רק על האירוע עצמו אלא גם על תחושותיה, חששותיה והסיבה שלא סיפרה", כתב השופט.

“נצמדתי מול הקיר”

במקרה נוסף שהתרחש ל' לא זוכרת כי הוא התחיל, אך היא זכרה שהם ירדו במעלית לקומת המרתף שם יש אולם. הרב לדבריה הזיז את הווילון, פתח דלת והצביע על מיטה, "אני לא זוכרת איך הגבתי ועוד פעם נצמדתי מול הקיר ואז הוא שואל אם אני רוצה לגעת לו באיבר ואני הסכמתי ונגעתי לו באיבר... אני עמדתי דבוקה, הוא עמד מול הפרצוף שלי ואני לא ממש זוכרת אבל היד שלי הייתה בין המפשעות שלו, משהו בזה... מעל הבגדים. הוא שאל אם אני רוצה לראות את האיבר שלו, אמרתי לו שלא, ואז איכשהו עלינו עוד פעם למעלה והוא אמר, 'את לא פתוחה איתי, את לפעמים אומרת לי שאת רוצה לשכב איתי ולפעמים לא, אני יודע מה את רוצה'... לא זוכרת מה עניתי לו ואז הלכתי הביתה".





השופט יואל עדן. צילום: אתר בתי המשפט

הרב בן דוד טען בתגובה כי אין לו בכלל מפתח לשם וכי המקרה "לא היה ולא נברא". השופט דחה את טענתו וקבע כי עדותה של ל' היא עדות אמינה וקוהרנטית וגם אם היא לא דייקה בפרטים קטנים, זה דבר מקובל אצל קורבנות עבירות מין, וכתב "גם כאן אני נותן אמון מלא בעדותה המהימנה".

היו עוד שני מקרים נוספים אשר בהם לא בוצעו מעשים מגונים, אך הם הופיעו בכתב האישום והשופט קבע כי התרחשו.

במקרה אחד הגיעה ל' למשרדו, "כשבאתי אליו עוד פעם, אני לא זוכרת למה והוא בהתחלה אמר לי, 'את רוצה לנשק אותי?' אמרתי לו, 'אני לא יודעת איך'. 'את רוצה שאני אלמד אותך?' אמרתי לו, 'אני לא יודעת' והוא אמר, 'את רוצה לשכב איתי?' אמרתי לו, 'אני לא יודעת' אז הוא אמר 'מה, את לא רואה סרטים כאלו?' לא ידעתי מה לענות לו, ואז אני ישבתי מול הפרצוף שלו והוא ישב, השולחן הפריד בינינו ואז הוא כתב לי בפתק כמה דברים. אני לא זוכרת את כולם, אני זוכרת דבר אחד שהוא אמר לי, 'כמה את אוהבת אותי?' כתבתי לו 'אני אוהבת אותך כאילו אין סוף' והבאתי לו אותו ואחר כך הוא קרע אותו וזרק אותו לזבל".

הרב בן דוד בעדותו שולל אירוע זה, שולל שהיא באה אליו לחדר כלל, ושולל את כל הסיטואציה.



הרב יהודה בן דוד

השופט כתב כי הוא נותן אמון מלא בעדותה של ל', "עדותה האמינה, מתארת אירוע, אשר משתלב על כלל התנהלותו של הנאשם, ויש לקבל את עדותה על פני עדותו של הנאשם, שהינה מגמתית".

במקרה השני הגיעה ל' כדי לקחת תלבושת לבית הספר מהרב בן דוד בבית הכנסת, והיא העידה כי הגיעה עם אחותה ש' והיא רצתה שהרב יראה את ש' "שהוא יראה אותה שהוא לא יכול לעשות לי כלום", העידה.

היא סיפרה כי הרב היה מאוכזב והוא אמר שהוא רוצה לנתק את הקשר, היא יצאה החוצה ובכתה, הלכה לביתה וראתה שהוא שלח לה הודעה 'מה קרה? למה את כועסת עליי?' היא לא השיבה וחזרה בפעם השנייה לשם גם עם ש', נכנסה למשרדו של הרב וסגרה את הדלת והרב אמר לה שזה נראה מחשיד שהיא סוגרת את הדלת. לאחר מכן הם היו קרובים והיא אמרה לו שהיא רוצה חיבוק, והיא ידעה שהוא לא ירצה כי ש' הייתה בחוץ, היא לקחה את התלבושות של בית הספר וחזרה לבית.

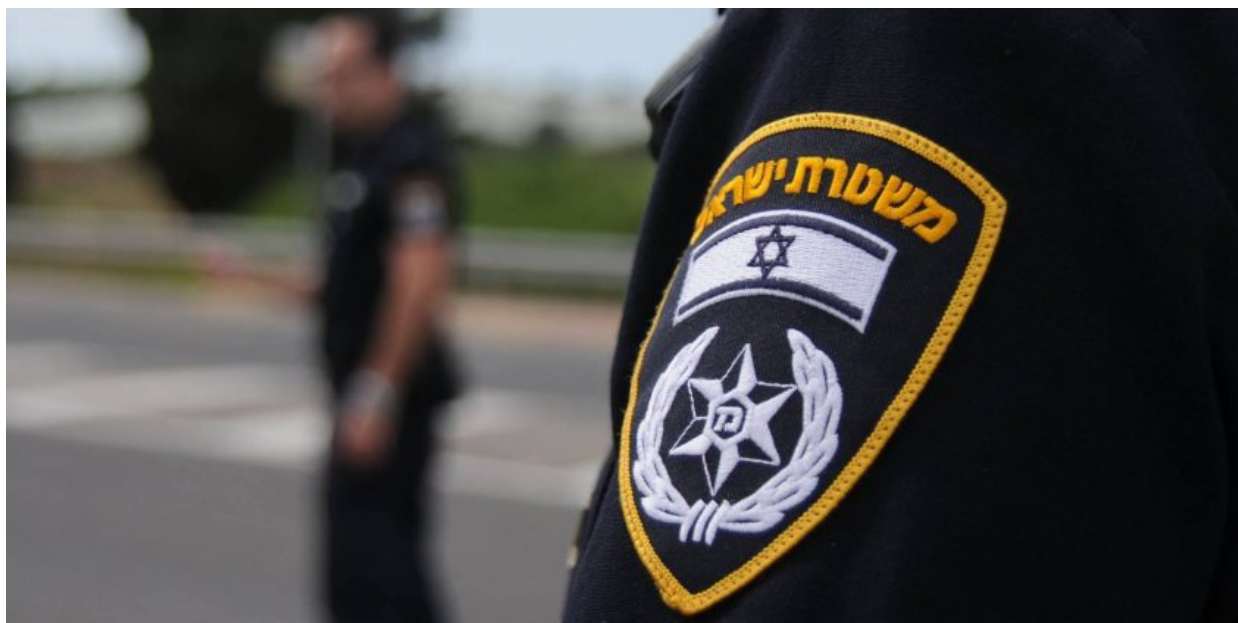
הרב הציג גרסה אחרת לאירוע וסיפר כי ל', "היא רצתה לחבק אותי ואמרתי לה שלא, אז היא אמרה, 'היא לא רואה, אל תדאג', והיא רצתה לסגור את הדלת, ואמרתי לה, 'אל תסגרי את הדלת'... ואמרתי לה, 'אני מפסיק את הקשר אתכם'".

גם במקרה זה קבע השופט כי האירוע התרחש כפי שתיארה אותו ל' ודחה את גרסתו של הרב.

"העדויות מהימנות"

השופט יואל עדן כתב, "מהראיות עולה, מעל לספק סביר כי הנאשם ניצל את מעמדו כלפי ל' וכלפי ש', ו' והוריהן, את היראה ממנו, ההערצה כלפיו והתלות בו, שחשו ל', אחיותיה וכל המשפחה במסגרת הקשר עימו, לביצוע מעשים מגונים בל', כמו גם בשי' ובו".

עוד כתב השופט, "הכרעת הדין נשענת בעיקר על העדויות מהימנות והכנות של שלוש המתלוננות. עדויות אשר הרושם הישיר מהן הינו כי דברי אמת נאמרו על ידן. עדויותיהן היו מהימנות מאוד, ניכרה מאוד הכנות בדבריהן, ניכר הכאב אשר הן חוות בחשיפת הדברים אשר ביצע בהן הנאשם, וניכר כי הן מקפידות לדייק בדברים, לא להוסיף ולא לגרוע... ניכר היה ביחס לשלושתן, כי המעמד בו הן מעידות, בנוכחות הנאשם, היה קשה להן, וניכר היה כי הן כואבות, הן את אשר נעשה להן על ידו, והן את החשיפה וההעלאה של הדברים, שוב".



הרב טען לחקירה מגמתית. אילוסטרציה: משטרת ישראל

השופט כתב בהכרעת הדין כי הוא שקל אף להרשיע את הרב בן דוד בעבירות של שיבוש מהלכי משפט בכך שנתן הוראות למתלוננות למחוק הודעות וכן בהודעה ששלח לאימא של הבנות לאחר שהפרשה התפוצצה והיה בה סוג של איום. לבסוף החליט השופט שלא לעשות זאת.

הרב בן דוד מצדו טען לחקירה מגמתית נגדו וטען כי השוטרים מחקו הודעות מהטלפון שלו. טענה אחת של הרב כן התקבלה על ידי השופט, כאשר הוכח שהשוטר שתמלל את חקירתו של הרב כתב בה דברים אשר לא נאמרו על ידי הרב, כפי שעלה מהתייעוד של החקירה שלו. "אכן, יש לומר שהכתוב בהודעה האמורה בעייתי, שכן אינו עולה מההקלטה, אולם אינני סבור כי נכנסים אנו לעילת הגנה מן הצדק. יש לזכור כי הוכח, מעל לספק סביר, כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום, ואותם דברים הכתובים באותה הודעה אינם מקבלים כל התייחסות בהגעה למסגנה בהכרעת הדין".

לבסוף קבע השופט יואל עדן כי הרב בן דוד מורשע בחמש עבירות של מעשים מגונים בשלושת האחיות.

"אני נגעתי לו באיבר"

חשיפתו של המקרה הזה, כך על פי הכרעת הדין, התרחש בביתם של המתלוננות. כאשר האחיות עסקו בניקיון הבית, והם טענו כלפי אחת האחיות ל' כי אינה מסייעת ואינה עושה דבר עבור הבית. "פתאום היא נכנסה לחדר, היא נסערת חצי בוכה והיא אומרת לי, את לא יודעת במה אני תורמת", כך העידה אחת האחיות. "ואז אמרתי לה, 'מה, מה כבר קרה?' ואז היא פתאום בוכה ואומרת לי, 'הרבי ניסה לשכב איתי'. היא אומרת לי 'אני נגעתי לו באיבר'. באותה שנייה התחלתי לבכות, ועוד שתי אחיות שלי שלא קלטו עדיין מה קרה, פתאום הן קולטות מה המשמעות של הדברים ומתחיל טשן של בכי נוראי וכולם בוכים וזה, ופתאום אבא שלי מהצד רואה שאנחנו בוכים ונסערים והוא לא מבין מה קרה. ואף אחד לא יכול להגיד לו, כולנו בהלם בוכים וזה, עד שאחותי ל' אומרת לאבא שלי, 'הרב ניסה לשכב איתי, אני נגעתי לו באיבר, אני רוצה לכרות את היד הזאת'. באותה שנייה אבא שלי התחיל לבכות, זה לא קורה הרבה. הוא פתאום התחיל לבכות, פשוט בכי של איזה רבע שעה ככה שכל אחד פורק, ואז אבא שלי אמר 'טוב, אנחנו נזמין ניידת שתבוא לפה ונמסור את העדות'".





הרב יהודה בן דוד

“הורדתי את התמונה של הרב”

האב מצדו העיד וסיפר גם כי שמע את הילדות בוכות והחל לברר מה קרה, “ואז לי אומרת לי, ‘שכבתי איתו’. אמרתי לה מה? היא אומרת לי ‘כן, שכבתי איתו. נגעתי לו באיבר, אני רוצה להוריד את היד’. אמרתי לה ‘עם מי?’ היא אומרת לי ‘הרב’. אמרתי לה ‘הרב שלנו?’ היא אומרת ‘כן’. שוב פעם בוכים, נישקתי לה את היד אמרתי, ‘לא, אנחנו נהיה משפחה ביחד ארבעתנו, התחבקנו עם הראשים ככה ומשם יצאתי לסלון, בסלון עדיין הייתה תמונה שלו ושאלתי אותה, ‘זה? הבן אדם הזה?’ היא אמרה לי, ‘כן, אבא’. אני הורדתי את התמונה, אני הורדתי את התמונה. מאותו רגע הייתי מאוד נסער”.

הוא סיפר כי הוא התכוון להתקשר מיד לאשתו, וכשנשאל מדוע, הוא הסביר, “כי זו מכה, אנחנו נהגנו תמיד לבטל את רצוננו בפני רצונו, כל מה שהשם אומר זה דרך השליח הזה בעצם, והוא אומר לנו מה לעשות. כל מה שהוא אומר זה, אם אצלי החזון היה אדם מקודש, אז רב בכלל, זה היה דמות אלוהית ואין, הוא זה, אז גמרנו, נגמר הסיפור, אתה לא יכול להתווכח ולא כלום”. עוד באותו הערב הוזמנה משטרה לבייתם והוגשה תלונה כנגד הרב.

אחת מטענות ההגנה של הרב נסובו על העדויות, כמו של האב, שהבת טענה כי הרב שכב איתה, על כך כתב השופט כי הדבר אינו פוגע באמינותה, “עדויות הייתה מהימנה, ובמסגרתה נתנה הסבר לאמירתה זו, אמרה שהתבלבלה, ויש לקבל את גרסתה זו, הן לאור סערת הרגשות באותו רגע, הן לאור כנותה, בכך שמאשרת היא שהדבר לא קרה, והן לאור כך שהיא למעשה עושה שימוש בביטוי אשר היא אומרת שהבנתה לגביו היא ‘בערך, ממש קצת’”, כתב השופט.

טיעון נוסף שהעלה הרב בן דוד כדי להפריך את הסיפור הזה היה סרטון שצולם באותו הערב, ובו רואים את הבת ל' כשהיא שרה שירים וגם רואים את אחיות שלה בסרטון. סנגורו של הרב אמר ביחס לסרטון כי הוא מאוד תמוה “ולא הסתדר עם התיאור שמסרו בני המשפחה לגבי המצב בבית באותו מוצ”ש”.

השופט דחה את הטענה הזאת לאור הסברה של ל' שנשאלה על כך והשיבה: “שרתי שם ליד אחיות שלי ועשיתי עוד כמה שטויות שמה, רציתי להרים את האווירה כי זה גרם לי להיזכר בדברים הנוראים האלו וגם סוף סוף הרגשתי כאילו אבן ירדה לי מהלב, סוף סוף אני לא צריכה להתכתב איתו, סוף סוף אני לא צריכה להתקרב אליו ושהוא לא ייגע בי, הרגשתי כאילו חופשית, סוף סוף כאילו כל הכבלים שהיו בי, אין לי יותר כבלים, אני חופשית ממנו”.



על כך כתב השופט כי גרסתה של ל' אמינה, "עולה מדבריה כי היא סוף סוף החלה להרגיש הקלה, הרגישה חופשייה, והדברים ברורים ומובנים. מהסרטון ניתן גם ללמוד כי מדובר במי שזמן קצר קודם לכן בכתה. יש לדחות את הניסיון ללמוד מהסרטון את שמבקש הנאשם ללמוד ממנו. אין כאן תמיחה, ואין כאן אירוע שלא מתיישב עם הסערה שהייתה באותו ערב", כתב השופט.

מהעדויות של האב עלה כי הם היו מתייעצים עם הרב בכל דבר, אפילו בעניינים כלכליים ואפילו דברים הקשורים לרפואה. "הוא היה בעצם הלב של כל המשפחה, כל ההחלטות היו סביבו, הוא הסנדק של הבנים שלי, כל השמות של הבנות זה בעצם הוא החליט. הכול עובר דרכו", העיד האב.

"הרגשתי שאני נכדה שלו"

גם אחת הבנות המתלוננות העידה על מעמדו של הרב, "הרגשתי כאילו אני הנכדה שלו, כאילו הוא סבא שלי, הערצתי אותו... כי הוא היה בן אדם קדוש בעיניי, מאוד גדול בתורה... הוא היה קדוש, הוא היה קורא המון בתורה, המון דברים כאלו... שכל מה שהוא היה עושה היה בעינינו קדוש".

השופט כתב על כך, "התמונה העולה מהעדויות הללו הינה תמונה של הערצה, תלות ומעורבות בכל עניין במשפחה. מנגד, גרסאות הנאשם בעניין זה משתנות לפי צרכיו. בעימות שנערך בינו לבין ו' (אחת המתלוננות, ד"ל ד"ג) אנו שומעים מדבריו כי הוא מאשר שהיה האב הרוחני שלהן, והיה בשבילן הכול... לעומת זאת, בעדותו של הנאשם בבית המשפט אנו רואים צמצום והקטנה של מעמדו ותפקידו".

בעקבות האירוע הזה שבו חשפה ל' את שאירע לה, החליטו גם אחיותיה לספר את שאירע להן.

הרב בן דוד: "לא עשיתי שום דבר"

ביציאה מאולם בית המשפט העליון פנינו לרב יהודה בן דוד וביקשנו לקבל את התייחסותו. בתו חווה אבוחצירא, שהייתה עמו, סוככה על אביה. "אין לי על מה להצטער, לא עשיתי שום דבר", אמר בן דוד, "אתם יודעים מי עומד מאחורי כל זה. תדברו עם מח"ש, לא איתי".

הטענות לא נכונות? אתה טוען שמדובר בעלילה?
בתו חווה: "בעלילה גדולה. יש שוטר שפברק את החקירה. הכול היה מכור".

אדוני, איך אתה ממשיך מכאן והלאה?
"אני לא עשיתי שום דבר, אני מתנהג כרגיל, ממשיך כרגיל, ממשיך ללמד, לשמח אנשים, עוזר לאנשים, כרגיל".

איזה תגובות אתה מקבל מהציבור?
"כולם לא מאמינים. מה, הם לא יודעים עם מי יש להם עסק?"



מתכוונים לערער. עו"ד משה מרוז

עו"ד משה מרוז, שמייצג את בן דוד, אמר: "זו סיטואציה מאוד יוצאת דופן, מדובר במישהו שכבר פורסמו שמו ותמונתו כשהיה במעצר. מדובר במשפחה מאוד ענפה, יש לו 19 ילדים ו-70 נכדים. הבושה והקלון שמוטלת על הנערים הרכים שלא חטאו היא חסרת פרופרציה. לכן מה האסון שיקרה אם העניין יידחה עד לאחר שמיעת הערעור, שהרי אם יזוכה, נגרם לו עוול שלא נדון".

אתם מגישים ערעור על ההרשעה?
"ודאי. היו בעיות קשות במהלך המשפט, ולכן פרסום היום עלול לגרום נזק אם הוא ייצא זכאי בדינו".

עו"ד מרוז הוסיף: "אני חושב שבית המשפט נתן משקל יתר למתלוננות למרות הסתירות הרבות בעדויות שלהן ואנחנו חושבים שהעדויות לא היו מהימנות מסיבות שונות. אנחנו מקווים שרשת המשפט העליון יבחן את העדויות מחדש ויכריע לטובתו של הנאשם".

